

слъзе на нея и ти са рѣши доблестно и мажественно да умре. И като си издигна очитѣ на инквизитора, тя рече твърдо и смиренно :

— Преосвещенный, много съмъ съгрѣшила на този свѣтъ, и сичкитѣ мажы съ които инквизиціята наказва невѣрнитѣ и еретицитѣ не бяхъ были достатъчны за да искупятъ сичкитѣ ми прегрѣшенія . . . Не е ли тѣй, Преосвещенный? Накажѣте ма слѣдователно, накажѣте ма съ найужаснитѣ мажы, но въ великото дѣло на правосѣдіето, Преосвещенный, не забравяйте да سماжете и сичкитѣ съучастници. Припомнитѣ си че повече грѣши онзи който прикани на злото, нежели онзи който го струва. Не съгрѣшихъ сама, Просвещенный; накажѣте прочее и съучастника ми, и нека си удовлетвори вѣчното правосѣдіе.

— Ты една си обвинена, отговори Петръ Арбуезъ.

— Преосвещенный, извика Франческа съ высокъ гласъ знаиѣ че една азъ ще претърпиѣ наказаніето на грѣховетѣ си; защото кой бы посмѣилъ да обвини онѣзи които сж са наели да сѣдѣтъ другитѣ? Ще станѣ прочее искупителна жьртва на този свѣтъ, но тамъ, тамъ горѣ . . .

— Нека заведѣтъ тѣзи жена въ затвора ѣ, извика инквизиторѣтъ. Тя не е на ума си. Другый пакъ щемъ я чу.

— Преосвещенный, извика Франческа като показваше небето съ живо движеніе, тамъ горѣ има высше сѣдовище, което ще осѣди беззаконнитѣ сѣдници. Петре Арбуезе! ты си безчестенъ священникъ и никога неще видишь лице Божіе! Убій ма сега, небесното правосѣдіе може найдобрѣ да накаже блудника калугеръ и палача инквизиторѣ.

Франческа не можи повече да говори. Но киманьето на Петра Арбуеза, палачитѣ ѣ затулихъ устата и вързахъ ѣ рѣцѣтъ. Тя са остави да я отведѣтъ безъ никое противенъе, но като видѣ Жуанъ д'Авила, тя му отправи жадна усмихка отъ преданность и уваженіе. Послѣ изидиѣ